

Jak jsem vyléčila Karla IV.

Za dávných dob byla různá řemesla a já jsem byla kořenářkou. Cítím a poznám každou bylinu.

Ráda dělám léčivé masti. A za tisíc let se to nezapomnělo. Své umění jsem doopravdy nezapomněla.

Měla jsem jednou sen. Byla jsem ve čtrnáctém století. Byla jsem jednou z nejlepších kořenářek.

Karel čtvrtý měl problémy s klouby. Byl z toho celý vedle a nevěděl co dělat. Všechny doktory si volal a všem kořenářkám přikázal připravit léčivé masti. Všichni se mohli přetřhnout, aby se mu zavděčili. Ale marně. To já měla tu jedinou bylinu, která mu mohla pomoci. Chyběla mi jen poslední přísada. Švestka z mizícího stromu na vrcholku dračí hory.

Měla jsem horu naléhavých objednávek a tak jsem se tam mohla dostat nejdřív za dva dny. Za dva dny jsem všechny objednávky splnila a byla jsem připravena na cestu. Osedlala jsem si koně a vyjela.

Za tři dny jsem byla u hory. Už jenom ji vylézt. Ještě že jsem si vzala několik nadpřirozených mastí. Polétavou létavici, ze které mi narostou křídla, léčivou vodu, živelninu dravou, se kterou můžu ovládat živly a takové věci.

Věděla jsem že tyto věci budu potřebovat. A potřebné byly. Vzala jsem si mast polétavou létavici a namazala jsem si ji na záda. Chvíli to trvalo, ale hned mi narostla křídla. Andělská křídla se mnou vylétěla až nad mraky a já letěla výš a výš. Až jsem byla tam. Rychle jsem popadla pytel a šla je natrhat švestky, než bude pozdě. A pozdě nebylo. Natrhala jsem celý pytel. A sletěla dolů. Jela jsem asi dvacet kilometrů a byla jsem u velkého jezera, které se nedalo nějak objet. No a tak jsem si na ruce namazala mast živelninu dravou, která mi umožnila ovládat živly a já poručila vodě, ať udělá vodní most, který nás přes vodu přenese. Můj kůň si ale na druhé straně poškrábal nohu o trní. Ještě že jsem měla i krevní destičko – vodu, která zavřela ránu v cukru letu. Jen pár kapek stačilo na zahojení škrábanců. Jela jsem tedy kupředu dál a dojela až k zámku, na kterém zrovna král byl.

Vymačkala jsem šťávu a přidala ji do masti. Šla jsem ke králi, poklonila se a řekla jsem mu : „Milý králi, jdu s prosbou, zda si mohu utrhnout květ z vaší bonsaje, ze kterého musím udělat mast“. Pan král jen odpověděl : „Milá kořenářko, jistě, pokud mi pomůže s mým bolavým kolenem, tak prosím.“

Šla jsem tedy do královské zahrady a utrhl květ, namlela jsem květ a přidala ho do masti. Pak jsem šla opět za králem a namazala mu mast na koleno. Hned se zahojilo a on si poskočil. Fungovalo to líp, než jsem čekala.

Když mě král chtěl obdarovat, probudila jsem se.

No a tak jsem kdysi dávno vyléčila – možná jenom ve snu - královo koleno.